

[Udenrigsministeren.]

mende kan anbefale denne ligesom den første af de to denne Sag vedrørende Protokoller til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Hans Rasmussen: Der er i Forbindelse med Behandlingen af den foreliggende Sag to Ting, der bør nævnes med Tilfredshed. Det er for det første det Spørgsmaal, som kort berøres af den højtærede Udenrigsminister: de Forenede Staters Tilslutning til den internationale Domstol for mellemfolkelig Retspleje. Jeg betragter denne Amerikas Tilslutning som noget saare betydningsfuldt og vil gerne i dette Skridt fra Amerikas Side se en Bevægelse i Retning af Tilslutning til selve Folkenes Forbund. Det andet, jeg synes der er Grund til at nævne med Tilfredshed, er den Beslutning, hvorom Telegrafan i Gaar bragte Bud fra London, Underhusets Beslutning om at ratificere den fakultative Bestemmelse i Statutterne for den mellemfolkelige Domstol. Begge disse Ting synes jeg maa øge Betydningen af denne Domstol, give den en fastere Plads i det mellemfolkelige Liv.

Hvad nu selve den Sag angaar, hvorom der her foreligger Forslag, ønsker jeg for det første blot at sige, at jeg paaskønner de udførlige, klare Bemærkninger, der ledsager Forslaget. Det er en betydelig Hjælp for Rigsdagens Medlemmer ved Behandlingen af en Sag af den Natur, at Forslaget, naar det fremsættes, er ledsaget af klare, overskuelige, retledende Bemærkninger, saaledes som Tilfældet er her. Jeg finder Anledning til at tilføje Ønsket om, at man i andre Ministerier vil følge det her af Udenrigsministeriet givne Eksempel.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa nogen af de Ændringer, der indeholdes i de paagældende Protokoller. Jeg ønsker blot at sige, at det for mig staa saaledes, at det maa betragtes som en Fordel, at der ved den mellemfolkelige Domstol i Haag bliver een Kategori af Dommere, og ligeledes maa det formentlig betragtes som værende af Værdi, at denne Domstol fremtidig vil være samlet hele Aaret og saaledes være i Stand til at træde i Virksomhed, naar Anledning dertil gives. I øvrigt er de Ændringer, her er Tale om, i det store og hele af praktisk og hensigtsmæssig Karakter og vil vistnok tjene til yderligere at befæste og underbygge denne vigtige Institution.

Jeg ønsker, idet jeg anbefaler Forslaget til Vedtagelse, at udtale min Tilslutning til det Standpunkt, der under Konferencen i

Genève i September blev indtaget af Repræsentationen for den danske Regering. Jeg tænker her for det første paa den Resolution, der blev vedtaget med Henblik paa Kandidater til de Dommerembeder, her er Tale om. Det forekommer mig særdeles rigtigt, hvad der fra dansk Side er paapeget, at det vil være af Betydning for Rettens hele Virksomhed, at de Dommere, der udnævnes, har Uddannelse som egentlige Dommere.

Der er ikke noget at sige til, at man sætter som Betingelse for Udnævnelsen til Dommer i Haag, at de paagældende er fortrolige med Folkeret, er sprogkyndige o. s. v., men det er lige saa sikkert af den allerstørste Betydning, at de ogsaa har Uddannelse som praktiske Dommere. For Folkeret kan nu undertiden give Anledning til forskellige Betragtninger, og jeg føler mig overbevist om, at der i store Dele af den almindelige Befolkning hersker den Opfattelse, at Folkeret ofte er noget i Retning af Gummilasticum, noget, der kan trækkes ud og behandles efter Fordogtbeholdende. Derfor tillægger jeg det Betydning, at det Synspunkt, der blev fremhævet fra dansk Side, er kommet frem, og jeg vil haabe, at der en Gang i kommende Tider maa blive ydet dette Synspunkt større Anerkendelse.

Endvidere er jeg glad ved at gøre mig bekendt med det Standpunkt, som den danske Repræsentation har indtaget til Ændring af Statuttens Art. 27, hvor der tales om Oprettelse af en Afdeling af den internationale Domstol til Behandling af Spørgsmaal angaaende Transit og Samfærdsel. Der gøres her opmærksom paa, at der neppe er nogen synderlig Anledning til Oprettelse af denne særlige Afdeling. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men derimod understrege, hvad jeg synes er indlysende rigtigt, at det var meget bedre, om man ved denne Domstol tilstræbte Oprettelse af en Afdeling, hvis Medlemmer særlig havde Indsigt i de forskellige Bestemmelser i Handelstraktaterne. Landene imellem og havde Forudsætninger for at tolke Bestemmelserne om Mestbegunstigelsesretten. Her synes jeg vi kommer til at staa overfor noget praktisk, noget som jo endda næsten kan siges at have højaktuel Interesse for vort Land.

Det forekommer mig, at det Synspunkt, der herom er gjort gældende fra dansk Side, er saa rigtigt, at vi maa udtale vor Tilfredshed dermed og endvidere maa haabe, at den Erklæring til Protokollen, som vedtoges dernede, maa blive draget frem ved senere